

Gratis

«Amb el seu vot "gratis", Valls i l'upper Diagonal aconseguirien exactament els seus dos grans objectius. Fil per randa»

There's no such thing as a free lunch, diuen els anglosaxons. Si parlem de política, tenen raó. Tot té un preu. I el que posa Manuel Valls per fer Colau alcaldessa és altíssim. Prohibitiu.

La intel·ligent jugada de Miquel Iceta

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/180830/psc/fara/calgui/evitar/maragall/sigui/alcalde>)

l'endemà de les eleccions de posar sobre la taula la possibilitat de mantenir Colau a l'alcaldia i bandejar Maragall, i la no menys intel·ligent resposta de Valls d'oferir-se teòricament gratis han deixat a la teulada dels comuns una pilota complicada de jugar. Les seves bases -i els seus quadres- no han parat des d'aleshores de discutir-se. I cap de les dues alternatives són plat de bon gust.

Governar amb Maragall i cedir l'alcaldia significa cedir la gran, i ara pràcticament única, font de poder institucional i influència directa en la societat dels comuns. I, encara que seguissin duent a terme el seu programa aliats amb ERC, el simbolisme de cara a la galeria seria clar: Colau no hauria pogut culminar la seva obra de govern amb un segon mandat.

Però aferrar-se a la cadira -com tant criticaven, i amb raó, que feien partits i dirigents de la vella política- té uns costos encara més grans. Significa ni més ni menys que la mort del projecte polític dels comuns com a diferent del de la ICV de tota la vida. Significa tornar a la irrellevància a partir de les properes eleccions. Una irrellevància, això sí, amb algunes menjadores de la mà dels socialistes, si l'aritmètica ho permet.

I encara hi ha un preu més alt. L'operació que va portar Valls a Barcelona, apadrinada, aplaudida i potenciada per l'establishment empresarial i mediàtic de la ciutat i del país en ple, tenia dos objectius. Un, d'obvi: impedir un alcalde independentista. Però també un altre: fer fora la Colau alcaldessa del canvi i abanderada de la nova política, la que fa quatre anys va guanyar l'hegemonia de l'esquerra al PSC. Amb el seu vot "gratis", Valls i l'upper Diagonal aconseguirien exactament tots dos. Fil per randa.